

Sygn. akt IV Ka 643/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Adam Pietrzak (spr.)
Sędziowie:	SSO Ewa Rusin SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2015 r.

sprawy **D. F.**

syna A. i I. z domu S.

urodzonego (...) w B.

oskarżonego z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 156 § 1 pkt.2 kki art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 11 maja 2015 r. sygnatura akt II K 1152/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego E. M. 420 zł tytułem kosztów udziału pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 643/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 maja 2015 roku (sygn. akt II K 1152/130 Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie po rozpoznaniu sprawy D. F. i W. O. oskarżonych o to że:

I. w dniu 30 czerwca 2013r. w B. działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną ustaloną osobą i inną nieustaloną osobą po uprzednim użyciu przemocy wobec T. L. polegającej na przewróceniu na ziemię, uderzeniu pięścią w twarz i kopaniu po ciele dokonali zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę w/w pokrzywdzonego portfela o wartości 25 złotych wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 5 złotych, dowodu osobistego, karty stacji paliw (...), karty kibica oraz zakładu bukmacherskiego o łącznej wartości 30zł., powodując jednocześnie obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, barku prawego, kolana lewego, rany okolicy ciemieniowej prawej, otarć naskórka okolic małżowiny usznej lewej, otarć śluzówki wargi dolnej, które naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni

to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w dniu 30 czerwca 2013r. w B. działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną ustaloną osobą i inną nieustaloną osobą brali udział w pobiciu T. L. i M. S. w ten sposób, że bili T. L. pięściami po twarzy a M. S. bili pięścią w twarz a następnie po przewróceniu na ziemię kopali go po całym ciele, przez co narazili ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a ponadto spowodowali u T. L. obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, barku prawego, kolana lewego rany okolicy ciemieniowej prawej, otarć naskórka okolic małżowiny usznej lewej, otarć śluzówki wargi dolnej, które naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni, a u M. S. spowodowali obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy szczególnie oczodołu i policzka prawego, stłuczenia kończyn górnych łądźwiowej lewej, wstrząśnienia mózgu lekkiego stopnia, rany okolicy czołowej prawej, podbiegnięć krwawych okolic: oczodołu i policzka prawego, otarcia naskórka okolic: czołowej prawej, ciemieniowej prawej, łokci, dłoni, okolicy biodrowej górnej prawej przedniej, uda prawego i przedramienia prawego, dłoniowych, biodrowej górnej przedniej, uda prawego, które naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni

to jest o czyn z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. w dniu 30 czerwca 2013r. w B. działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną ustaloną osobą i inną nieustaloną osobą brali udział w pobiciu A. G. i P. K. (1) w ten sposób, że bezpośrednio po kopnięciu w twarz A. G., powaleniu na ziemię kopali go po całym ciele, a P. K. uderzyli pięścią w twarz, zadali kilka ciosów w twarz i korpus a następnie po przewróceniu na ziemię kopali go po całym ciele, przez co narazili ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a ponadto spowodowali u A. G. obrażenia ciała w postaci złamania ściany bocznej oczodołu prawego, złamania ściany dolnej prawego oczodołu przechodzącego na ścianę przednią prawej zatoki szczękowej, stłuczeń okolic: gałki ocznej i tkanek oczodołu oka prawego, wargi górnej, barkowej lewej, obojczykowej lewej, piersiowej lewej podbiegnięć krwawych okolic: oczodołu prawego, tylnej powierzchni uda prawego, otarć okolicy barku prawego, które naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, a u P.K. spowodowali obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy szczególnie oczodołu prawego i małżowiny usznej prawej, podbiegnięć krwawych okolic: oczodołów, grzbietu nosa, jamy brzusznej po stronie bocznej lewej, wylewu krwawego podsłuzówkowego oka prawego, otarć śluzówki wargi dolnej, uszkodzenia zębów dwójki prawej górnej – szczybienia kąta siecznego przyśrodkowego obejmującego szkliwo i zębinę oraz część zakresu wypełnienia kompozytowego, jedynki prawej górnej – złamania przebiegającego w 1/3 dowierzchołkowej długości korony z obumarciem komory miazgi, jedynki lewej górnej – złamania przebiegającego na wysokości szyjki zęba z częściową utratą tkanek twardych części przedsionkowej korzenia oraz wybroczyn krwawych w obrębie czerwieni wargowej dolnej i górnej oraz nieznaczny jej obrzęk, które naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni

to jest o czyn z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

a nadto D. F. oskarżonego o to, że;

IV. w dniu 30 czerwca 2013r. w B. uderzył E. M. „z łokcia” w twarz na skutek czego pokrzywdzony upadł na chodnik czym spowodował obrażenia ciała w postaci urazu głowy z utratą przytomności i ze wstrząśnieniem mózgu i stłuczeniem mózgu wraz ze złamaniem piramidy kości skroniowej lewej powodujące płynotok lewostronny – wymagający leczenia zachowawczego, upośledzenie słuchu częściowo nerwowe obustronne, które to spowodowały naruszenie czynności narządów ciała trwające dłużej niż dni siedem

to jest o czyn z art. 157 § 1 k.k.

V. w dniu 17 czerwca 2013 roku w B., wbrew przepisom ustawy, posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 5,54 grama, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 30 września 2009 roku, sygn. akt VII K 614/09 za m.in. czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył od 5.05.2009 – 6.05.2009r. i od 7.09.2010r. -8.03.2011r.

to jest o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. w dniu 26 maja 2013 roku w B., wbrew przepisom ustawy, posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 2,35 grama, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 30 września 2009 roku, sygn. akt VII K 614/09 za m.in. czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył od 5.05.2009 – 6.05.2009r. i od 7.09.2010r. -8.03.2011r.

to jest o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego D. F. uniewinnił od popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 30 czerwca 2013 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w okolicach stacji paliw, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę T. L., po uprzednim użyciu wobec pokrzywdzonego przemocy, portfela o wartości 25 złotych wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 5 złotych, dowodu osobistego, karty stacji paliw (...), karty kibica oraz zakładu bukmacherskiego o łącznej wartości 30zł.,

to jest od popełnienia czynu z art. 280 § 1 k.k.

II. oskarżonego W. O. uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku;

III. oskarżonego D. F. uznał za winnego tego, że w dniu 30 czerwca 2013 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w pobiciu T. L. i M. S. podczas którego bito T. L. pięściami po twarzy, a po jego ucieczce w okolice stacji paliw uderzano pięścią w twarz, przewrócono na ziemię i kopano po całym ciele a M. S. bito pięścią w twarz a następnie po przewróceniu na ziemię kopano go po całym ciele, przez co narażono pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a ponadto spowodowano u T. L. obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, barku prawego, kolana lewego rany okolicy ciemieniowej prawej, otarć naskórka okolic małżowiny usznej lewej, otarć śluzówki wargi dolnej, które naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni, a u M. S. spowodowano obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy szczególnie oczodołu i policzka prawego, stłuczenia kończyn górnych łędźwiowej lewej, wstrząśnienia mózgu lekkiego stopnia, rany okolicy czołowej prawej, podbiegnięć krwawych okolic: oczodołu i policzka prawego, otarcia naskórka okolic: czołowej prawej, ciemieniowej prawej, łokci, dłoni, okolicy biodrowej górnej prawej przedniej, uda prawego i przedramienia prawego, dłoniowych, biodrowej górnej przedniej, uda prawego, które naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni,

to jest popełnienia występku z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego W. O. uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku;

V. oskarżonych W. O. i D. F. uznał za winnych tego, że w dniu 30 czerwca 2013 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu oraz z innymi osobami brali udział w pobiciu A. G. i P. K. podczas którego po kopnięciu w twarz A. G. i powaleniu go na ziemię kopano go po całym ciele, a P. K. uderzono pięścią w twarz po którym przewrócił się i

podczas wstawania zadano mu kilka ciosów w twarz i korpus, przez co narażono pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a ponadto spowodowano u A. G. obrażenia ciała w postaci złamania ściany bocznej oczodołu prawego, złamania ściany dolnej prawego oczodołu przechodzącego na ścianę przednią prawej zatoki szczękowej, stłuczeń okolic: gałki ocznej i tkanek oczodołu oka prawego, wargi górnej, barkowej lewej, obojczykowej lewej, piersiowej lewej podbiegnięć krwawych okolic: oczodołu prawego, tylnej powierzchni uda prawego, otarć okolicy barku prawego, które naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, a u P.K. spowodowano obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy szczególnie oczodołu prawego i małżowiny usznej prawej, podbiegnięć krwawych okolic: oczodołów, grzbietu nosa, jamy brzusznej po stronie bocznej lewej, wylewu krwawego pods spojówkowego oka prawego, otarć śluzówki wargi dolnej, uszkodzenia zębów dwójki prawej górnej – szczybienia kąta siecznego przyśrodkowego obejmującego szkliwo i zębinę oraz część zakresu wypełnienia kompozytowego, jedyńki prawej górnej – złamania przebiegającego w 1/3 dowierzchołkowej długości korony z obumarciem komory miazgi, jedyńki lewej górnej – złamania przebiegającego na wysokości szyjki zęba z częściową utratą tkanek twardych części przedsionkowej korzenia oraz wybroczyn krwawych w obrębie czerwieni wargowej dolnej i górnej oraz nieznaczny jej obrzęk, które naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni, to jest występku z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył im kary po 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. oskarżonego D. F. uznał za winnego tego, że w dniu 30 czerwca 2013 roku w B. uderzył E. M. łokciem w twarz na skutek czego pokrzywdzony upadł na chodnik czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci urazu głowy z utratą przytomności i ze wstrząśnieniem mózgu i stłuczeniem mózgu wraz ze złamaniem piramidy kości skroniowej lewej powodujące płynotok lewostronny – wymagający leczenia zachowawczego, upośledzenie słuchu częściowo nerwowe obustronne, które to spowodowały u pokrzywdzonego ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci trwałego kalectwa (głuchota ucha lewego) i znacznej trwałej niezdolności do pracy zawodowej (uszkodzenie ślimaka powodujące zawroty głowy)

to jest występku z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i za to na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

VII. oskarżonego D. F. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. oskarżonego D. F. uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w punkcie VI. części wstępnej wyroku;

IX. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego W. O. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

X. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego D. F. w punkcie III, V, VI i VII wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierzył karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu D. F. okres jego zatrzymania w dniach od 26 maja 2013 roku do 28 maja 2013 roku, od 17 czerwca 2013 roku do 18 czerwca 2013 roku oraz zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 02 lipca 2013 roku do dnia 23 kwietnia 2014 roku;

XII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności w przypadku jej wykonania zaliczył oskarżonemu W. O. okres jego zatrzymania w dniu 22 sierpnia 2013 roku;

XIII. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2012, 124 jt). orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci białego proszku o zapakowanego do woreczków strunowych o wadze netto 2,02 grama; 0,93 grama; 0,86 grama; 0,85 grama i 0,88 grama zapakowanych

do koperty depozytowej numer (...) opisanych pod pozycją od 2 do 6 w wykazie dowodów rzeczowych numer I/228/13 na karcie nr 1a i 1b akt;

Powyższy wyrok zaskarżyła obrońca oskarżonego D. F. na zasadzie art. 444 i art. 427 § 1 kpk w zakresie:

1/ pkt IV części dyspozytywnej wyroku co do sprawstwa i winy oskarżonego D. F. w pobiciu pokrzywdzonego P.K.,

2/ pkt VI części dyspozytywnej wyroku co do skutków uderzenia przez oskarżonego

D. F. pokrzywdzonego E. M. łokciem w twarz a w konsekwencji co do winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu występkę z art., 156 §1 pkt 2 k.k.,

3/ pkt VII części dyspozytywnej wyrok co do winy oskarżonego D. F. w zakresie przypisanego mu posiadania w dniu 17.06.2013 r. 5,54 grama substancji psychotropowej w postaci amfetaminy,

a w konsekwencji także

4/ pkt X części dyspozytywnej wyroku.

Na zasadzie art. 427 § 2 i 438 pkt 2, 3 i 4 k.p.k., zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła:

1/ obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie obrazę przepisów art.2 § 2, art. 4, art.5 §2, art. 7, art.9 §1, art. 74 §1, art.410 i 424 §1 pkt 1 k.p.k., wyrażającą się w ustaleniu okoliczności faktycznych sprawy na podstawie niekompletnego materiału dowodowego, z naruszeniem zasady obowiązku dochodzenia prawdy, zasady obiektywizmu i przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów a także zasady rozstrzygania wszystkich nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego,

poprzez

2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że;

- oskarżony D. F. rzeczywiście uczestniczył w pobiciu P.K., czego nie potwierdzili pozostali uczestnicy zdarzenia i czemu zaprzeczył sam pokrzywdzony, - stwierdzone u pokrzywdzonego E. M. obrażenia ciała powstały na wskutek uderzenia go przez oskarżonego D. F. łokciem w twarz, bez dostatecznej ku temu podstawy w materiale dowodowym,

- w dniu 17 czerwca 2013 r. oskarżony D. F. istotnie posiadał woreczki strunowe zawierające 5,54 grama amfetaminy wobec braku przeprowadzenia dowodu z badań daktyloskopijnych tych woreczków i odmowy przeprowadzenia dowodu z takich badań, w sytuacji gdy oskarżony zaprzeczał posiadaniu takiej substancji psychotropowej,

3/ rażąco niewspółmierność (surowość) kary wymierzonej oskarżonemu, przy zastosowaniu wadliwych kryteriów ich wymiaru.

Na zasadzie art. 427 §1 i 437 §2 k.p.k. wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i uniewinnienie oskarżonego D. F. od zarzutu uczestnictwa w pobiciu pokrzywdzonego P.K.oraz posiadania w dniu 17 czerwca 2013 r. substancji psychotropowej w postaci w amfetaminy a także zmianę kwalifikacji prawnej zarzuconego oskarżonemu D. F. czynu na czyn opisany w przepisie art. 157 § 2 k.k. i wymierzenie mu za ten czyn kary pozbawienia wolności w wymiarze 5-ciu miesięcy, zmianę orzeczonej kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt V części dyspozytywnej wyroku z 10-ciu miesięcy na 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz wymierzenia łącznej karę pozbawienia wolności, w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd I instancji zgromadził obszerny materiał dowodowy prawidłowo go ocenił a wyprowadzone wnioski przekonująco uzasadnił.

Ocena materiału dowodowego zgodna jest z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Obszerny wywód, w którym sąd rejonowy poddał zgromadzone dowody ocenie pod kątem ich wiarygodności (str. 6 – 9 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k. 791 v-793 akt sądowych) czyni zadość wspomnianym zasadom i wskazaniom.

Wnioski, do których doszedł tenże sąd mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności.

Brak jest w szczególności podstaw do stwierdzenia, że ustalenia faktyczne sądu I instancji – dokonane zostały na podstawie niekompletnego materiału dowodowego – analizie poddane zostały wszystkie dowody mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie, nie sposób domagać się od sądu analizowania dowodów takiego znaczenia pozbawionych.

Odnosnie udziału oskarżonego D. F. w pobiciu pokrzywdzonego P.K. zasadnie wskazuje sąd rejonowy na wyjaśnienia oskarżonego W. O. z postępowania przygotowawczego, które „... jednoznacznie potwierdzają słusność postawionego w tym zakresie zarzutu...”. Analiza tychże wyjaśnień w pełni potwierdza trafność stanowisko sądu rejonowego. Dotyczy to w szczególności wypowiedzi:

- „... widziałem, że P. K. przed lokalem uderzył (...) (D. F.), chyba z pięści, ja złapałem (...) i go odciągnąłem...”
- „... ja widziałem jak (...) uderzył P., miał oko rozwalone, ja z nim rozmawiałem, on mi mówił, że został pobity przez (...)”
- „(...) najpierw podleciał do K., i ja go odciągnąłem, bo go znam, żeby go zostawił;
- „... ja złapałem (...) jak bił K...”
- „... widziałem, że K. bił (...)”;
- „(...) już wariował, może wypił, biegał, on w tym czasie uderzył K. ja kopnąłem tego chłopaka...” ;
- „... ja widziałem jak C. i (...) bili K. (...) (...) był w amoku...” ,
- „... widziałem jak (...) z C. biją K...” (k. 264 – 265 akt sądowych).

Ich ilość, logika i konsekwencja, fakt, że zostały złożone przez osobę, która nie piła podczas zajścia alkoholu („... ja byłem trzeźwy... -k. 264 akt sądowych) czynią z nich podstawę do dokonania prawidłowych ustaleń faktycznych co do przebiegu zdarzenia.

W pełni zasadne jest wskazanie przez sąd I instancji na wypowiedź wyżej cytowanego „... ja nie chcę mówić na chłopaków, bo potem mi cześć nie powiedzą...” (k. 264 akt sądowych) i ocena w kontekście tejże wypowiedzi wyjaśnień W. O. z rozprawy głównej.

Co do zarzutu rzekomego braku dostatecznej podstawy w materiale dowodowym dla wykazania, że stwierdzone u pokrzywdzonego E. M. obrażenia ciała powstały wskutek uderzenia go przez oskarżonego D. F. łokciem w twarz stwierdzić należy, że sąd I instancji dokonał w tym zakresie wręcz drobiazgowej analizy materiału dowodowego potwierdzającego w sposób niebudzący wątpliwości wskazaną wyżej okoliczność.

Na szczególne podkreślenie zasługuje okoliczność, że pokrzywdzony zaczął mieć problemy z poruszaniem się i odczuwał skutki uderzenia dopiero po ciosie łokciem zadany mu przez oskarżonego i że w związku z tym ciosem stracił na dłuższy czas przytomność, co wynika z zapisu monitoringu; skutki takie nie wystąpiły po zajściu z C. G..

Odnosnie wypowiedzi świadka P. K. (1), powołanej w apelacji, że pokrzywdzony E. M. „... z lewej czy prawej strony miał krew za uchem...” brak jest w ocenie sądu odwoławczego podstaw do stwierdzenia by wspomniany ślad krwi miał związek z obrażeniami opisywanymi w zarzucie, skoro dotyczą one płynotoku lewostronnego (a więc wycieku płynu z ucha, a nie zza ucha), świadek w dalszych zeznaniach stwierdza, że „... to nie była sącząca się krew, tylko ślad krwi...”, nadto z dokumentacji lekarskiej i opinii sądowo – lekarskich nie wynika by pokrzywdzony doznał jakiegokolwiek urazu powodującego krwawienie za uchem na tyle istotnego by został odnotowany w dokumentacji lekarskiej (k. 296 – 299 akt sądowych).

Rozmowa na portalu F. między oskarżonym W. O. i świadkiem M. M. w żadnym wypadku nie może stanowić dowodu na okoliczności rzekomych obrażeń jakich miał doznać E. M. w wyniku zajścia – zawiera ona ubarwiony, przejawskrawiony, nasycony wulgaryzmami obraz zdarzenia; z relacji rozmawiających wynika ich emocjonalny stosunek do zdarzeń i wyraźna chęć popisywania się drastycznością wypowiedzi.

Przechodząc do zarzutu braku przeprowadzenia badań daktyloskopijnych woreczków strunowych z zawartością amfetaminy wobec szczegółowych, logicznych, spójnych zeznań świadków – funkcjonariuszy Policji P. S., A. C. i M. B., na które zeznania powołuje się Sąd I instancji sprawstwo i wina oskarżonego odnośnie przypisanego mu czynu z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Sąd odwoławczy w pełni aprobuje wywody sądu rejonowego w tej mierze (str. 11 uzasadnienie zaskarżonego wyroku, k. 794 akt sądowych).

Opisy i kwalifikacje prawne przypisanych oskarżonemu D. F. czynów nie budzą zastrzeżeń.

W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw y art. 53 kk brak jest podstaw do uznania kar wymierzonych temuż oskarżonemu za poszczególne czyny jak i orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności za rażąco niewspółmiernie surowe w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4) kpk – sąd odwoławczy podziela stanowisko sądu rejonowego w tej mierze nie znajdując podstaw do stwierdzenia zasadności zarzutu z pkt. 3) apelacji dotyczącego rażącej niewspółmierności (surowości) kary.

Mając na względzie powyższe sąd okręgowy orzekł jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art. 624 §1 kpk i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych (z uwagi na orzeczoną karę izolacyjną).